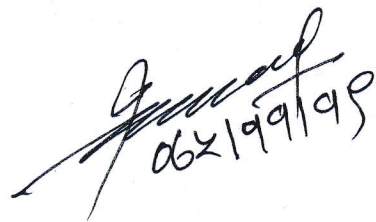

"लेद्युवित कार्यक्रमले कल्पना रैंको जिवनमा परिवर्तन ल्यायो"

* (परिष्कृत गरी बने परिष्कृतको फल मिठो नै पाइन्छ भनेर कल्पनाले आफ्नो जिवनमा संघर्ष गर्दै सुनौलो विहानी ल्याउन सफल भईन् ।)

विगतलाई सम्झिँदै यसरी सुनाउछिन् आफ्नो जिवनको कथा कल्पना: सिन्धुली जिल्लाको मध्य पहाडी भेगमा रहेको डोलन्जोर गा. पा. - ३ पितिजोर गाउँमा आज अर्थात् २२ वर्ष अगाडी वावु- चम बहादुर रैंका र आमा सित रैंकाको काखबाट जेकी छोरीको रूपमा जन्म भयो। मेरो दुई भाइहरू र म सँग तिन जना छोरा हामी विपण वर्गका घरमा जन्म लिएका थियौं। आफ्ना सम्पूर्ण डक, आकासा तथा रहरहरूलाई मुल्दै हामीले छोरा बाल्यकालको अवस्था वितायौं। घर घर छिमेकी अथवा बजारमा बस्नेहरू तथा लुगा तथा मिठा खाने कर शवादा आफुलाई पनि खाने लाउन पाय हुन्थ्यो जस्तो लाग्थ्यो तर परिस्थिति नै त्यस्तै आफ्नो आमा कुतछि उपार्थिक अवस्था कमजोर भएकोले आफ्नो जस्तो एक त्यस्तैमा समाउदै बाल्यकाल विताउनु पर्यो। गाउँको नजिकै रहेको विद्यालयमा जसो तसो पढेर ०६४ सालमा SLC उत्तिर्ण गरि। त्यस पछि गाउँमा प्रौढ शिक्षा उ भहिन गाउँको आमा दिदि बहिनीलाई पढाउने भौका पाए र दुःख सुख गरि ५२ पनि पास गरि केहि समय पछि सुनौलो हजार दिनले गाउँमा कार्यक्रम लिएर आयो त्यसमा काम गर्न पाउछु कि भन्ने आशा गरेका थिए तर आश मात्र रह्यो। र फेरी world vision ले पनि गाउँमा कार्यक्रम ल्याएँका थियो त्यसमा पनि भएन हामी जस्तो गरिवका छोराछोरीले जागिर गर्न के पाइन्थ्यो र हामी भन्दा धनि र कुन वटाछे छोरा छोरीले मात्र काम गर्न पायो। त्यस्तै मैले छोरा कामका खोजी गरि तर पाउन सकिन त्यस पछि मैले सोचि हामी जस्तो गरीबको छोरा छोरीले पढेर नि के काम लगाइ रहेछ भन्ने सोचे तर आफुले दिदा मन बनाए र घरमै पालेको काखी कुशुकाको आम्दानि संकलन गर्दा १० हजार भयो र मैले १० हजारको खाने चरपेट पासले खोले जन्मको गरि। विद्यालय नजिक भएर होला

पसल पनि शीघ्र हट्टे गयो र मलाई अझ शीघ्र बनाउनेका लागि
 अधिकारीको आवश्यक पत्रो । मलाई कलेज सहयोग गरी भनेर
 सोचिरहेको थिए । एक दिन म घरबाट नजिकै बजार बजार
 भन्दा त्यहाँ महिलाहरूको जमात देखे के रहेछ भनेर जादा त्यहाँ
 शिक्षण सामुदायिक विकास केन्द्रको बैठक हुँदै रहेछ बैठकमा गएर
 मैले पनि त्यस सँस्थाको वारिमा बुझ्दा त हामीहरू जस्तै किशोरी,
 विपन्न महिला तथा गरिव र निमुखाको लागी पा रहेछ ।
 यस सँस्थाबाट संचालित लघुवित्त कार्यक्रम शारदा कार्यालय
 खुर्कोट अन्तर्गतको मिति २०६२/६।११ गते केन्द्र नं. २१ को
 समूह नं. १.२ मा आवद्ध भएर त्यस सँस्थाको वारिमा सबै कुरा
 जान्न बुझ्न मौका पाए र त्यस सँस्थाबाट पहिलो पटक २५००००
 हजार कर्जा लिई त्यसै सँग पसल बढाउन पसलमा चाहिने सामान-
 हरू थपे जस्तै - कापी, बलपेन, चाउचाउ, विष्कुट, भुजा आदि
 खरिद गरि र शीघ्र सँग पसल चल्दै गयो र सँस्थामा तिर्नेको लागि
 कित्ता पुग्दाई अरु सामान किन्नु आफुलाई खर्च गर्न समेत पुग्छथ्ये
 छ पहिलोपै त्यस दिनहरू लडि सम्भदा अहिले आफ्नो जिन्दगिमा
 यस कार्यक्रमले सुनौला विहानी ल्याएको महसुस भएको छ । हिजा
 टाढा-टाढा हुने दिदि बहिनी हरू आज यस सँस्थाल गर्दा नजिक
 भएका छन् यो सब यस सँस्थाको कार्यक्रमले गर्दा भएको हो ।
 त्यसैले यस कार्यक्रमको लागी सदा आभारी हुने छु र म खुल्लै
 यो सँस्था त्याग नगर्ने र सबै दिदि बहिनीहरूलाई यस सँस्थाको
 वारिमा मन्ने छु र यस सँस्थामा सहभागी हुनेका लागी सल्लाह
 दिनेछु साथै यस खुर्कोट शारवामा रहेको श्रृजना लघुवित्तमा रहनु
 हुने सम्पूर्ण कर्मचारीहरूलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु ॥"

 ०६२/११/१९

धन्यवाद ॥

नाम: श्रीगीता पुतामी
 ठेगाना:- चिन्धली खुर्कोट
 पद:- फिर्द थाप्यन